

[Sønderby]

værnepligtige og gerne vil have, at de værnepligtige føler sig godt tilpas, og at de bliver nogle gode ambassadører, når de kommer ud igen, kigge på dem. Men vi skal jo altså have den side med, der hedder den økonomiske side af sagen, hr. Pelle Voigt, og den er man sådan ligesom sprunget hen over.

Med disse ord vil jeg afvise forslagene, men vi vil selvfølgelig på lige fod med de andre partier kigge på de fem forslag i udvalgene og se, om der er nogle ting i dem.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da den radikale ordfører, hr. Jørgen Estrup, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne kommentere de fem beslutningsforslag.

Det er som bekendt sjældent, at man føler sig særlig tilfredsstillet ved blot at læse overskrifterne i en bog. Uanset hvor interessante kapitelooverskrifter kan være, er det først, når man får indhold og argumenter knyttet til, at man får den rette begejstring. Omtrent sådan forholder det sig for os med de fem beslutningsforslag om forsvarets arbejdsforhold.

Der er elementer i forslagene, som vi fra radikal side kan have sympati for, men det er og bliver kun overskrifter. Indhold og argumenter mangler totalt, og dermed har man jo ikke gjort det nemmere at finde politisk støtte til forslagene. Nogenlunde samme reaktion har de værnepligtiges forretningsudvalg som bekendt givet. Jeg skal tillade mig at citere:

»Generelt skal det siges, at forretningsudvalgene finder alle forslagene gode, men på grund af den korte tid har det ikke været muligt at finde baggrundsmateriale til alle forslagene.«

Når selv de, der sidder midt i begivenhederne, ikke finder det muligt umiddelbart at vurdere forslagene, hvordan skulle vi andre så kunne det?

Det følger umiddelbart heraf, at den radikale holdning til forslagene bliver helt foreløbig. Det egentlige arbejde må foregå i Forsvarsudvalget. Derfor vil vi fra radikal side her ved første behandling indskrænke os til nogle korte kommentarer til de enkelte forslag.

Det Radikale Venstre er ikke tilhænger af, at ombudsmandsinstitutionen indføres alle steder, hvor der opstår konflikter. Folketingets Ombudsmand er en overordentlig vigtig og nyttig institution, men den skal ikke udvandes. Derfor er det vigtigt at holde fast i, at ombuds-

manden er tænkt som Folketingets mulighed for kontrol med forvaltningens udøvelse. I beslutningsforslag nr. B 116 indfører man derimod en blanding af en sådan kontrol og en almindelig ankeinstans. Fra radikal side er vi naturligvis enige i, at samarbejdsreglerne for forsvaret skal overholdes, og det må nu være op til udvalget at få belyst, om det sker i praksis.

Ligeledes må udvalgsarbejdet afklare det spørgsmål, som rejses i beslutningsforslag nr. B 117. Det forekommer rimeligt, at der er behov for at kunne skelne mellem forsætlige og uagtsomme handlinger, men til en endelig stillingtagen har vi brug for et juridisk responsum, som man passende må kunne indhente fra Justitsministeriet.

Fra radikal side har vi megen sympati for, at sikkerhed og arbejdsmiljø skal være i orden inden for forsvaret, men vi er noget skeptiske over for, at et 32 timers kursus til talsmændene vil gøre nogen som helst forskel for forsvarets arbejdsmiljø. Det er vel de konkrete daglige beslutninger, der er afgørende for arbejdsmiljøet inden for forsvaret, og derfor er det også her, der skal sættes ind, hvis der er problemer, der skal løses. Men er der rimelige ændringer med udsigt til at forbedre det, er vi fra radikal side meget positivt indstillet på at se på det.

Det forslag, vi fra radikal side har størst sympati for, er forslaget om, at de værnepligtige kan forblive i det offentlige sygesikringsystem, dvs. beslutningsforslag nr. B 119. De værnepligtige har som almindelige skatteydere et rimeligt krav på at få de samme ydelser fra vort sundhedssystem som resten af befolkningen. Uhindret adgang til lægehjælp er et grundlæggende gode i vort samfund, og det er derfor forståeligt, hvis man fra de værnepligtiges side føler sig diskrimineret på det punkt. Samtidig er der desværre alt for mange eksempler på, at kvaliteten af sundhedsydelse i forsvaret er under al kritik og i ganske mange tilfælde har ført til sundhedstruende situationer for de værnepligtige. Forsvarets egne indvendinger om tidsspilde og manglende kontrol forekommer ikke specielt tunge, når man hører beskrivelser af, hvad der foregår på infirmerierne rundt omkring i landet. Derfor må det nu være på tide, at man får afsluttet det igangværende arbejde med at finde en passende løsning, f.eks. en såkaldt passantordning, som muliggør såvel hensyntagen til de værnepligtiges uhindrede læge-